

א נקודה ראשונה

פרשת לך לך

חברות הכחורים בחסידי ספינקא

בסיעתא דשפיא

ד'ע"ר' ישעיה בן ר' פשה יוסף ז"ל וד'ע"ר' ברוך פשה חיים בן ר' יוסף צבי ז"ל : נערך ע"י: אצקוביץ נ"ו ע"פ הגהנת : דקבלת העליון = point4188594@gmail.com

דיבורים פכ"ק רבינו שליט"א

דבר ראשון אדם שואל מה? מה קרה? מה היה? מה חדש? מה ככה עשו לי?! אחרי שהוא שואל "מה?" יש לו שני כיוונים. או למה? ואז הוא נכנס לאשמות ואין סוף של עצבות. ואסור לו להיכנס לשם.

או ששואל "מי". מי ברא אלה. מי עשה לי את זה. ואז הוא מתחבר ל"מה רב טובך אשר צפנת ליראיך". הטוב נמצא בתוך הקושי. אבל רק היראים זוכים להתחבר לזה. כי זה צפון ומוחבב תחת קושי.

היראים זה הצדיקים שחיים את הסכנה שהם עלולים לאבד את החשבון בשעת ניסיון.

הנחניקע'ס – הצדיקים הקטנים

בפרשת נח כתוב "כל אשר נפש חיים בו מתו" וברש"י: נשימה של חיים. היינו שהיה תלמידים לנח ששמעו את הדברי תורה שלו, אבל עדיין התקשה עליהם לוותר על כל התאוות בשביל להגיע לתאוה של "נכסוף נכספתי לראות מהרה בתפארת עוונך".

היה להם עליות, היה להם רוח של חיים. אבל לעומת העליות היה הרבה נפילות. ובמדרש כתוב שכל עוד הם היו חיים לא התחיל המבול. כי הם החזיקו את העולם עם הצידקות שלהם.

ועדיין הם לא זכו להחזיק את העולם שינצל מהמבול כי לא היה להם גב, לא היה להם את הצדיק שיעלה אותם ויעזור להם להתנתק מהגשמיים.

יען נח הצדיק, לא יכל לסבול אותם, הוא לא יכל לרדת אליהם. כי זה קשה לצדיק שברור לו העבודת ה' והקשיים שהם למטרה. קשה לו לסבול את אלו שעדיין בוכים... קשה לו להתחיל איתם כל פעם מחדש.

לכן הקב"ה החליט להביא מבול, להשמיד הכל. ולהתחיל הכל מחדש מנח הצדיק.

אבל אז באו כלל ישראל במדבר ושוב פעם חוזרים לעשות טעויות. אמר הקב"ה למשה רבינו בא נגמור את הסיפור ונתחיל הכל מחדש ממך.

יודע משה רבינו שהתוכנית הזאת לא מצליחה. עובדא מנח. אמר לו הקב"ה א"כ "לך רד כי שחת עמך".

אתה חייב לרדת אליהם להתחבר אליהם להבין אותם ולעזור להם להתחיל כל פעם מחדש. הצדיקים הקטנים חייבים חיבור לצדיק הגדול שיהיה להם לגב. והצדיק הגדול חייב להבין אותם.

דבר עם הפחד

(באמר בי"ד כסליו תשס"ו) לאדם שיש פחד הוא נשמה גבוהה.

כאשר הפחד בא אני שואל אותו: בשביל מה באת? מה אתה רוצה ממני? אז הוא עונה: לא יודע, ה' שלח אותי!

אז אני פונה אל ה': ה' למה שלחת לי פחד? אז ה' עונה: אני רוצה להתגלות אצליך!

אם אתה רוצה להתגלות אצלי. אז אנא תן לי את הכח לשמוע אותך. ולא להתבלבל או להתכחש.

תעזור לי לפחד ממך דרך הפחד מהטיל.

זאת אומרת: בכל בעיה צריכים לרדת לשורש הבעיה. אי אפשר לדחוק פחד. או להתגבר על הפחד. או להיכנס למיטה מרוב פחד. צריכים לדבר איתו...

לראות מה השורש שלו. להפנים את הרעיון שרוצים פה. לבקש את העזרה מול הפחד. והדרך בטוחה.

כללו של דבר

במקום להיות עסוק במה שאני לא יכול

תהיה עסוק באיך אני כן יכול... מה שאני כן יכול. הלא אני לא יכול.

לך לך מאוטומט ומ'מובן מאליו"

אדם הוא כל הזמן עובד על אוטומט. קם הולך להתפלל הולך ללמוד, לומד יושן אוכל מתפלל. קונה אוכל. שותה מהברז. הוא לא חושב לדקה שאולי הוא לא יקום. ואולי לא יהיה מים במקווה. ואולי לא יהיה אוכל במכולת. ואולי זה נס שזכיתי היום להתפלל, יש מלא אנשים שלא מתפללים.

כשאדם יוצא מהאוטומט ובכל היום האוטומט שלו, הוא מתבונן ששום דבר לא בטוח. אז הוא חי עם ה'.

וממילא כשהוא נופל, וכשאין מים במכולת, הוא לא נאבד שמה. כי הוא יודע שעכשיו הרבש"ע מדבר אליו, להוכיח לו שאכן שום דבר לא בטוח.

מה ומי – התבאת לי

וכל צדיק מחובר לצדיק שיותר גדול ממנו. וכל צדיק שגדול יותר חייב לרדת לצדיק שיותר קטן ממנו להבין אותו ולעזור.

רק ככה הצידקות נשאר אצל החלשים. אחרת הצדיקים עולים למעלה וזה גורם לפוגרום ח"ו אצל הקטנים.

והעולם עומד על הצידקות של הצדיקים הקטנים. כי התכלית הוא "מבטן שאול שוועתי", והצדיק הגדול לא נברא אלא בשביל לתמוך בהם שהם מקיימים את העולם.

עוד אמר הרבי: שרק את נח השאיר הקב"ה בחיים ולא את כל אשר נשמת רוח חיים באפיו. אפילו שהיה להם צידקות.

כי רק נח יכל לראות את כל העולם מת והוא היחיד שנשאר בחיים והוא לא יחשוב "ידעתי שאני צדיק". אלא יקה לתשומת ליבו שהוא אשם בזה. ולעולם אין הבדל בינו לבין כולם. כי אם נתן לו הקב"ה רחמים.

תשמע עד הסוף....

מובא בזוהר הקדוש: שר' יוסי אמר לעפר שסביב לקברו של ר' שמעון בר יוחאי "עפר עפר איך אתה מסוגל לקבור אצליך גוף כה קדוש כמו של ר' שמעון בר יוחאי". וככה בכה וצעק.

ובסוף הוא סיים ואמר: עפר עפר תדע לך, ר' שמעון יהיה רק יותר גדול מזה....

וקנה לך חבר

חבר שלא מסוגל להיות בלעדיך – זה בעיה!

קשיי נשימה (חרדתיים)

מתמודד עם נשימות, כן נכנס לא נכנס. תעבור לכוונות.

ה"אמרי יוסף" אומר: שכשמכניסים נשימה מכוונים א-ד-נ-י וכשמוציאים נשימה מכוונים הו"ה. לכאורה צריך להיות הפוך הרי כשמכניסים הרי זה הנשמה של הקב"ה גילוי של הקב"ה אל האדם בזה שמחיה אותו – אז צריך להיות הו"ה. וכשמוציאים ונשארים בלי כלום – זה רק א-ד-נ-י.

אבל האמת היא. כשאדם מוצא את עצמו בלי כלום, אז הוא קולט שאם יש לו נשימה זה הו"ה. זה ברור לו שזה הקב"ה. לעומת זה כשהוא מכניס את הנשימה אז הוא קצת מרגיש שולט אז זה רק א-ד-נ-י.

ואיפה אתה בכל התמונה

יש אנשים שיש להם הרבה תלונות על הציבור החרדי על כל מיני דברים שצריכים להשתנות. וכמובן לכן קרה האסון...

אמר הרבי: קח דף ועט ותכתוב את כל הערות שיש לך על הציבור, את כל הדברים שהם צריכים להשתנות.

ואח"כ תעבור על זה. ותלמד את זה יום יום... ותתחיל בעצמך להשתנות

מי חברמ'ן...??

היה אחד שירד מהדרך ועשה סרט על כל תהליך הירידה שלו ל"ע ואיך שעכשיו הוא חי חיים רגועים ומלאי טעם, וכל מה שהיה אסור הכל מותר ומשוחרר. היה חשוב לו להראות לציבור את הדרך הנכונה ח"ו.

קם מגיד מישרים ודרש ואמר: נכון עכשיו הוא נהנה, ואנחנו לא. אנחנו מתמודדים קשה לנו, יש לנו שאלות, ואצלו הכל מותר ומשוחרר, והוא נהנה מטעם החיים. אבל אני מבטיח לכם זה ענין של יום יומיים, עוד שלושים שנה הוא יהיה אבוד כאוב בלי ילדים בלי סביבה תומכת.

כי לשטויות האלו יש סוף, ולחיי תכלית אין סוף. אנחנו נאבקים קשה, נכון עכשיו זה קשה, עכשיו הוא נהנה ואנחנו סובלים, אבל עוד שלושים שנה לנו יהיה סביבה תומכת לנו יהיה משפחה לנו יהיה ילדים לנו יהיה כח לסבול, והוא יהיה עץ יבש. ודפח"ח.

עברו חודשיים ימיים וקראו לו לשאת דרשה באיזה מקום, ותוך כדי הדרשה הוא נזכר ברעיון שאמר לפני חודשיים ושטח שוב פעם את הרעיון, והבטיח שוב שאכן עכשיו הוא למעלה ואנחנו למטה, אבל עוד שלושים שנה אנחנו נהיה למעלה.

קם אחד שהכיר את ה"חברמ'ן" שירד מהדרך. ואמר למגיד מישרים: יש לי חדשות בשבילך זה לא ענין של שלושים שנה. אני קרוב משפחה של החברמ'ן הזה - וכבר עכשיו זרקו אותו מכל המדרגות. הוא נשאר בלי כסף בלי חברים... בודד ברחוב... ל"ע. וה' ירחם.

ר' אשר הכניס באמונה טעם ודעת

כולנו יודעים שיש אמונה. שיש ה' אלוקים. ר' אשר הכניס טעם ודעת בתוך האמונה. למה אני נופל למה אני נכשל כדי ללמוד שמה שעכשיו אני כן מצליח זה מהקב"ה. עכשיו כשאדם שוב נפגש עם החולשות שלו הוא לא כ"כ נשבר, הוא מסוגל להתחבר לאמונה הפשוטה בלי טעם ודעת. מתוך הטעם ודעת שהיה לו עד עכשיו.

היינו הוא מסוגל להאמין שיש משהו, כי הרי ראיתי שכל חולשה בונה אותי.

מי החבר הראשון שלי?

ה"אמרי יוסף" היה יושב כל השבוע לבד, רק בשבת הוא היה מתוועד ומדבר ולומד עם החברים שלו התלמידים של הרבי מזידיטשוב. היינו למרות שאדם חייב חברים וחייב אחדות, אבל אדם צריך קודם כל להיות באחדות עם עצמו. למצוא את עצמו.

ומתוך האחדות שלו עם עצמו, הוא יזכה להתאחד עם כלום. אבל זה מתחיל אצלו...

רק שאלה!

נשאלת השאלה: בן ג' שנים הכיר את בוראו. לכאורה כל העולם מורד בקב"ה. מגיע אחד שמתמסר למען הקב"ה. לא מגיע לו ספינה מזהב שתיקה אותי לאי מפואר שישב שמה על מי מנוחות - מתנה על עבודתו.

אברהם מכיר את בוראו, והקב"ה מתחיל לגלגל אותו מצרים, אבימלך, ישמעאל, לוט...???

והתשובה ברורה !!!